

ETT ÖPPET RUM

6 maj 2023 kl 16 och 18.30

NYA PAVILJONGEN
GRANKULLA

Fanny Tavastila
'The Studio'

2020-2023

Olja och blandteknik på duk
108 x 166cm

EVIVA

Ett öppet rum - Sångateljé med Evivakören & bildkonstnär Fanny Tavastila

Dirigentens ord

Denna tvärkonstnärliga helhet behandlar familj, identitet och finnandet av den egna vägen. Vad - och vilka - gör oss till de vi är? Vad ger vi dem som står närmast oss? Vad betyder det att hitta sin egen väg? Evivakörens sång och Fanny Tavastilas performans skapar en mångfasetterad helhet, där det visuella öppnar upp en ny dimension till sången.

Vi hoppas på att ge utrymme för publikens tankar och tolkningar. Genom vårt samarbete utforskar vi dessa teman i ett öppet och inkluderande rum.

Ida Olsonen

Bildkonstnärens ord

Jag är otroligt glad, tacksam och entusiastisk över dirigent Ida Olsonens inbjudan till samarbete med Eviva. Jag har alltid upplevt att det är i beröringspunkten mellan olika skapande fält som något alldeles speciellt och nytt kan uppstå. Att få samskapa med element som står mitt hjärta så nära som körsång känns därtill obeskrivligt värdefullt. I Evivas klangvärld är det tryggt, varmt och spännande att experimentera tillsammans och jag hoppas att även ni kommer att känna er inkluderade denna vackra majlördag!

Processen, det öppna och ofärdiga, vägen och fragmenten den utgörs av har alltid fascinerat mig. Nyfikenhet för omgivningen och en öppenhet i stunden är utgångspunkten för ett intuitivt skapande, där man har möjlighet att reagera på varandras impulser och en interaktion kan födas. För detta behövs även tilltro och trygghet.

Inför Evivas konsert 'Ett öppet rum' vill vi skapa en stund i nuet för er, där musik och måleri sammanflätas. Musik i alla dess former har alltid varit oerhört viktigt för mig. Då jag stiger in i min ateljé i Kabelfabriken om morgnarna, är musik det första jag sätter på. Det är ett otroligt privilegium att idag få måla till Evivas körsång under dirigerings av Ida Olsonen - och också väldigt spännande! Denna dag har föregåtts av ett ingående samarbete och planerande på många olika plan. Ändå är det svårt att riktigt kunna förbereda det som sker i stunden. Och de första dragen på dukarna kommer att ske till de första tonerna av Evivas sång. För första gången någonsin.

Då dagens första konsert börjar är alla dukar tomma. De kommer att fyllas an efter under konsertens gång, och nå ett visst skede då konserten slutar. Den andra konserten tar visuellt vid där den första avslutats, och målningarna når sitt slutliga skede då de sista tonerna av den andra konserten klingat ur. Jag målar ofta i lager på lager, och det är även i lager som Ida och Eviva arbetar med sina tolkningar av konsertrepertoaren, såväl musikaliskt som via lyriken. På detta sätt hoppas vi på att sammanfläta olika känslor och stämningar, teman, rytm och färgvärld och tillsammans skapa något nytt - en stund i nuet. Framför allt hoppas vi att vi, genom detta tvärkonstnärliga samarbete, kan ge er en stund i nuet - ett öppet rum - där känslor och tankar får utrymme att vandra fritt och utvecklas. Det är med värme i våra hjärtan vi önskar er välkomna att stiga in i vår sångateljé!

Fanny Tavastila

Ida Olsonen är en mångsidig musiker som arbetar som kördirigent, kompositör, arrangör, pedagog och sångare. Hon är konstnärlig dirigent för Musta lammis, ZinZingen och Evivakören, alla verksamma i Helsingfors.

Olsonens musikaliska rötter är bland vokalgrupperna. Hon betraktar sina år i vokalgruppen Ensemble Norma (2004-2015) som avgörande för sin musikaliska utveckling. Olsonen är känd för sitt kunnande inom rytmisk musik och improvisation i kör. Hon gästas regelbundet på Sibelius-Akademien som timlärare i kördirigering, och är en efterfrågad workshop-instruktör. 2019 avlade hon magisterexamen både inom musikpedagogik från Sibelius-Akademien samt i rytmisk kördirigering från the Royal Academy of Music Aarhus/Aalborg (Danmark). 2022 blev Olsonen tilldelad Finlands Svenska Sång- och Musikförbundets Långbacka-pris för sitt ambitiösa och högklassiga arbete särskilt inom rytmisk musik i kör.

Detta är Evivakörens första stora helhet med Ida Olsonen som dirigent.

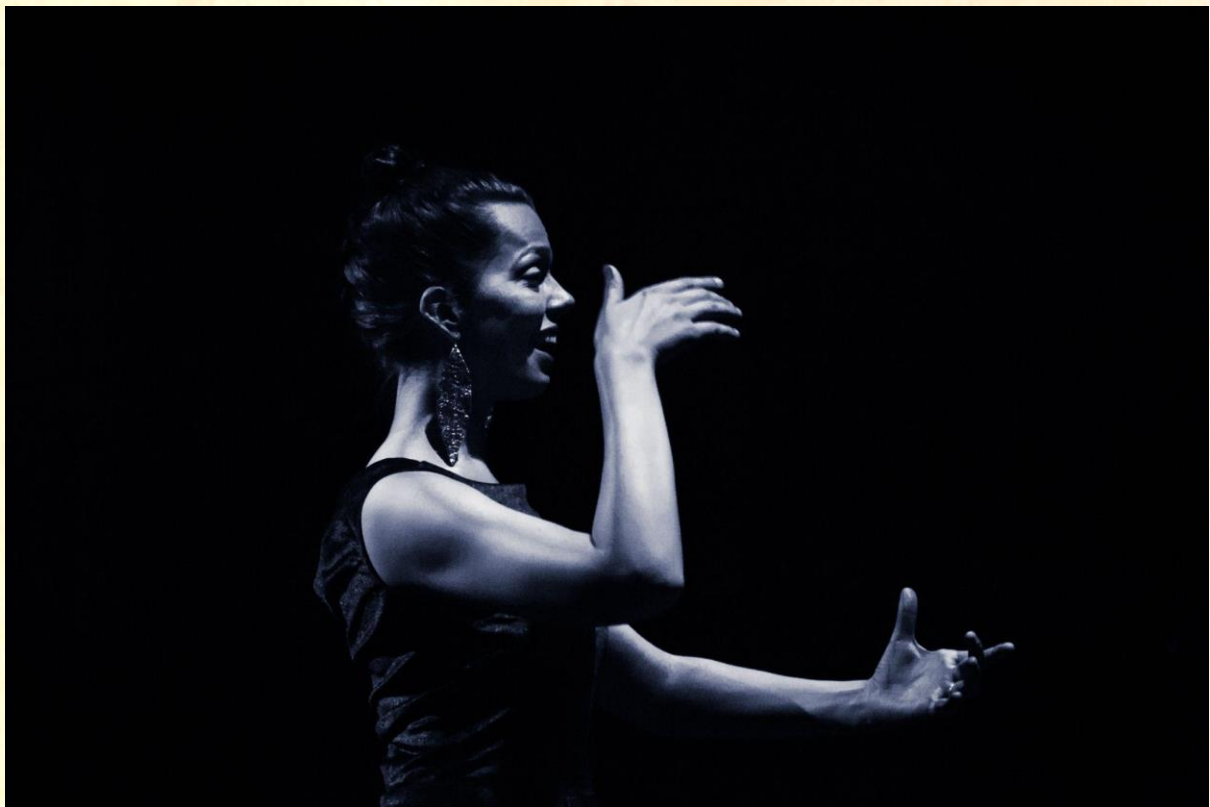

foto: Tuomas Salo

Fanny Tavastila (f.1977) är bildkonstnär och bosatt i Helsingfors. Hon har därtill en lång bakgrund som körsångare, och sjunger för tillfället i Spira Ensemble där hon varit medlem sedan kören grundades 2013.

Tavastila arbetar främst i olja, blandteknik och serigrafi och har sedan år 2000 aktivt ställt ut såväl i Finland som internationellt. I Tavastilas senaste separatutställning 'The Studio' i Berlin våren 2023 utforskade hon det fysiska och själsliga utrymme där känslor och minnen sammanflätas, och studerade genom måleri och installation vad som utkristalliseras då utrymmet koncentreras, när alla yttre impulser lämnas i bakgrunden och alla de fragment den omedelbara närheten består av lyfts fram.

Fanny Tavastila har i sitt konstnärskap visat ett genomgående och starkt intresse för tvärkonstnärligt skapande och blev år 2021 tilldelad Grönqvistska stiftelsen konstpris.

foto: Timo Kari

Program

Jag passade inte in	<i>Text: Märta Tikkanen Musik: Ida Olsonen (2015) Solo: Jenny Stenberg-Sirén</i>
Jag talar till mina vuxna barns änglar	<i>Text: Viola Renvall Musik: Kirsti Rasehorn (2022) Solo: Synnöve af Hällström</i>
Ett oskrivet blad	<i>Text: Evivakören Musik: Minna-Liisa Tammela (2016)</i>
“Vem säger åt en vind att den ska vända”, del 3 ur Sommarsånger	<i>Text: Johan Bargum Musik: Kaj-Erik Gustafsson (1991), Läsare: Fredrika Hämelin, Victoria Lang, Camilla Lundström</i>
Papper och bark	<i>Text och Musik: Pasi Hiihtola (2003) Arr: Ida Olsonen (2023) Uruppförande av damkörsarrangemang</i>
Vraket	<i>Text och musik: Lisa Ekdahl (2006), Arr: Hanna Kronqvist (2013)</i>
När jag dör	<i>Text: trad. från Kongo Översättning, musik och arr: Frida Johansson (2015)</i>
Samsara	<i>Anna-Mari Kähärä (2018)</i>
Kuka nukkuu tuutussasi	<i>Text: Sirkka Selja Musik: Anna-Mari Kähärä (2000)</i>
Sorg och glädje	<i>Text: Johan Ludvig Runeberg Musik: Mia Makaroff (2003)</i>
I de stora skogarna	<i>Text: Edith Södergran Musik: Einojuhani Rautavaara (1983-7) Solo: Marit Seppäläinen</i>
Dalen	<i>Text: Solveig von Schoultz Musik: Andrea Eklund (2016)</i>

Konferencierer: Ida Olsonen, Fanny Tavastila, Henrika Zilliacus, Johanna Elgh, Emmy Andersson, och Jenny Stenberg-Sirén

Evivakören - En ton som berör

Evivakören är en finlandssvensk damkör grundad år 2002. Vi är ca 45 erfarna körsångare, som träffas en gång i veckan under ledning av Ida Olsson. År 2018 gav vi ut vår tredje skiva, med bara beställningsverk. Vår repertoar är bred och ambitiös, vi beställer aktivt nykomponerad musik och många av de kompositioner Eviva beställt har fått stor spridning och kan idag betraktas som damkörsklassiker. Eviva skapar nya traditioner, vår verksamhet bärs av ambition, gemenskap, samarbete och nyskapande.

foto: Cata Portin

Första sopran

Synnöve af Hällström, Sophie Airas, Malin Ehrman, Annette Gothóni, Ingrid Grande, Susanna Jürgens, Nina Lindfors, Charlotta Portin, Titti Schulman, Marit Seppäläinen, Katri Sipilä, Jenny Stenberg-Sirén

Andra sopran

Emmy Andersson, Anna Bengelsdorff-Lindstedt, Nina Bärlund, Annemarie Hjelt, Liise Huhtiniemi, Lotta Ikonen, Victoria Lang, Antonia Ramsay, Gunilla Renvall, Susanna Segersven, Camilla Sääntti, Micaela Vilhunen, Petra Willamo

Första alt

Anne Ahlqvist, Kerstin Carlsson, Rosa Donner, Anna Grönlund, Hanna Gustafsson, Kethe Hermunen, Anna-Karin Mickwitz, Gunilla Sandberg, Lise-Lotte Vaenerberg, Henrika Zilliacus

Andra alt

Johanna Elgh, Henrika Franck, Fredrika Hämelin, Camilla Lundström, Elisabeth Schauman, Stella Schauman, Gabriella Sköld, Helena Strandell, Mica Von Knorring

Evivakören tackar bidragsgivarna: Arbetets vänner, Finlands svenska sång- och musikförbund, Konstsamfundet, Stiftelsen Emelie och Rudolf Gesellius fond, Stiftelsen Tre Smeder, Svenska kulturfonden, William Thuring's stiftelse

Sångtexter

Jag passade inte in

text: Märta Tikkanen

Musik: Ida Olsson (2015)

Jag passade inte in i deras mönster,
alltid stack nånting upp eller ut,
skavde och var i vägen,
irriterande fyllde dem med obehag:
nånting här som vi inte har förstått? som vi
går miste om?
hotande: ska man nu inte längre? vad är
nu detta? duger vi kan tänka möjligen
kanske inte? Vi!

därför detta med havet
de räknade inte med havets fåglar, de
strimmiga, de räknade inte med livet
som klamrar sej fast i mej, segt
och med denna nästan outrotliga lust att
ändå varje gång

Jag talar till mina vuxna barns änglar

Text: Viola Renvall

Musik: Kirsti Rasehorn (2022)

Jag talar till mina vuxna barns änglar:
Följer ni dem fortfarande?
Bär ni deras önskningar i era händer?
Vet ni något om deras kampfyllda
ensamhet?

Och när de förnekar er och livet,
vänder ni er bort och gråter,
men stannar kvar?

De behöver er,
mera än då de var små,
de behöver er förtvivlat,
för ungdomen är den svåraste tiden.

Allting skall avgöras på egen hand,
man skall rycka sig lös,
tänka igenom allt själv,
vill inte veta av änglar.

O, mina vuxna barns änglar!
En mor får inte längre ingripa,
Men ni får.
En mor kan inte längre råda,
Men er visdom är Guds.

Dröj kvar hos mina vuxna barn, änglar!
Hjälp dem att vandra i snårskogen,
att finna den rätta vägen,
deras enda väg!

Ett oskrivet blad

Text Evivakören, musik Minna-Liisa Tammela

Jag är ett barn, jag lever i mammas famn.
Jag är ett barn, ett oskrivet blad i mammas
famn.
Jag är ett barn, tryggt i trädgård.
Jag är ett barn, i skydd för vinden.

Jag är ett barn, äppelblom, humlor,
plåster och paj!

Höga vågor sköljer över alla oskrivna
blad.

“Vem säger åt en vind att den ska vända”, del 3 ur Sommarsånger

Text Johan Bargum, musik Kaj-Erik Gustafsson, (1991)

Vem säger åt en vind att den ska vända?
Vad skäms en kräfte för, när den blir röd?
Kan sånt som aldrig hänt i morgon hända?
Vad kommer jag ihåg, när jag är död?
Kan jord och måne aldrig kollidera?
Hur kan det av vår grannes äng bli bröd?

Där bakom stjärnorna, vad finns där
mera?
Kan tiden vara både lång och kort?

Får de bestämma allting som är flera?
Vart gav sig mormor av, när hon gick bort?

Vart tar de vägen, alla havets vågor?
Är änglar människor av en annan sort?
Får abborn av en metkrok svåra plågor?
Blev Jesus inte ilsken på sin far?
Du kanske ännu minns din barndoms
frågor?
Nu är du stor och klok. Men har du svar?

Papper och bark

Musik och text Pasi Hiihtola (2003), arr. Ida Olsonen (2023)

Som barn låg vi i gräset, såg molnen upp i
skyn
och drömde om att flyga ifrån den lilla
byn.
Havets vilda vågor sjöng sin enkla sång
då vi kokade vår soppa av saltvatten och
tång.

Våra leksaker var enkla, men vi hade
fantasi.
Så drömmen fick små vingar varje gång vi
gav den fri.

Refräng: Och vi flög bort med vårt flygplan
som vi gjort utav ett pappersark.

Och vi segla bort med båten som vi täljde
fram ur en bit bark.
Jag var papper, du var stark när vi flög och
segla bort med papper och med bark.

Vi såg regnbågen sig buga och bjuda upp
till dans,
ett norrsken som fladdrade på himlen
någonstans.
När solen sjönk i havet med ett mäktigt
brus
navigera vi med stjärnor tills nån sa ”varde
ljus!”

Våra vänskapsband var starka som den
sjömansknop som knöts
då vi färdades till stället där hav och
himmel möts.

Allt hände där i gräset intill vårt lilla hus.
Vi såg hur molnen gled förbi och hörde
havets brus.
Jag ville bli en sjökapten, du ville bli pilot
vi skulle resa kors och tvärs på detta
runda klot.

Alla har vi drömmar om vad vi vill bli.
För oss var de helt sanna fast det var blott
fantasi.

Vraket

Musik & text Lisa Ekdahl (2006), arrangemang Hanna Kronqvist (2013)

Bärga vad du kan från det här vraket
det finns en spillra av mitt forna jag.
Ta då med mej hem, gör mej vacker,
låt mej sova i din säng ett tag.

Säg minns du hur det är jag brukar vara,
Minns du hur stabil jag var igår
Nu är jag på väg att lösas upp till
ingenting,
För dagen har varit provande och svår,
kanske onödigt svår.

Refr: Bärga vad du kan från det här vraket,
Se på mej kisande, se mitt bättre jag.
Se med blida ögon klarögt vaken,
inse att jag bara haft en lite motig dag
och det kan vem som helst ha,
men du kan enkelt göra allting bra.

Men mig ska du inte tycka synd om.
Du vet väl hur nöjd jag brukar va'
Jag tror att du ställs i min väg
För att du kan återställa allt så allt blir bra,
Du kan enkelt göra allting bra.

Så nu ska du säga följ nu med mig.
Nu ska du säga tag min hand,
Säg att du begriper, du förstår och allt det
där,
Säg att du har känt precis såhär i bland,
Säg att du har känt såhär ibland.

Bärga vad du kan från det här vraket
säg turen vänder ska du se.
Lova när jag somnar att du vakar över mig
så att inget mera ont ska kunna ske.
Nu ska inget mera dumt få ske.
Säg mig att du lovar mig det.

När jag dör

text trad. från Kongo, översättning, musik och arr: Frida Johansson (2015)

Med våra fötter vandrar vi på getens mark
Med våra händer sträcker vi oss mot
gudars himmel

En dag, en varm och väldig dag
ska jag bliaturen död genom byar

När jag dör begrav mig inte under skogens
träd
för jag är rädd för deras taggar

När jag dör begrav mig inte under skogens
träd
för jag är rädd för regnet som droppar

När jag dör begrav mig under marknadens
skuggande träd
för jag vill höra trummornas lov
och jag vill känna folket som dansar.

Samsara

Anna-Mari Kähärä (2018)

(Utan text)

Kuka nukkuu tuutussasi

Text Sirkka Selja, musik Anna-Mari Kähärä (2000)

Kuka nukkuu tuutussasi?
Tuska nukkuu tuutussani.
Niin kuin virta vuoren alla,
vesi virrassa syvässä.
Mitä kätket kämmeniisi,
tyhjän kätken kämmeniini.
Kaikki haikeat haluni,
oudot mielenailahdeluni.

Tuntisinpa tuutussani
armaan silmien sineä!
Niin kuin tuutii tumma lampi
taivaan auringon valoa.
Nukkuis tähti tuutussani,
pieni taivas polvillani,
pieni aurinko povella.

Kuka nukkuu tuutussasi?
Tuska nukkuu tuutussani.

Vem sover i din famn?
Smärtan sover i min famn
liksom floden under berget,
liksom vattnet i strömmens djup.
Vad gömmer du i dina händer?
Inget gömmer jag i mina händer,
all min vemod och saknad,
mina egendomliga nycker.

Åh, om jag fick vagga i min famn
älskade ögon blåa,
så som den mörka dammen
vaggas solens ljus.
Stjärnan skulle sova i min famn,
en liten himmel i mitt knä,
en liten sol vid mitt bröst.

Vem sover i din famn?
Smärtan sover i min famn.

Översättning: Ida Olsson

Sorg och glädje

Text: Johan Ludvig Runeberg, musik: Mia Makaroff (2003)

Sorg och glädje båda
bodde i mitt hjärta,
sorg i ena kammarn,
glädje i den andra.

Oförsonligt skilda,
rådde än den ena,
än den andra ensam.

Se'n den enda kom dit,
lär hon öppnat dörren
och förenat båda,
ty min sorg är sällhet
och min glädje vemod.

I de stora skogarna

Text Edith Södergran, musik Einojuhani Rautavaara (1983-87)

I de stora skogarna gick jag länge vilse,
jag sökte sagorna, min barndom hört.

I de höga bergen gick jag länge vilse, jag
sökte drömslotten, min ungdom byggt.

I min älsklings trädgård gick jag inte vilse,
där satt den glada göken, min längtan
följt.

Dalen

Text Solveig von Schoultz, musik Andrea Eklund (2016)

Ingen tog dig i handen och sa:

passa på.

Detta är nu.

Dalen du ser med slingrande vatten
med gömmande skogar och mild luft
med ängar och gröna källor
denna dal bär namnet Kärlek.

Ingen sa:

gå långsamt.

Akta dig att färdas alltför fort
att tro på en annan dal
en större som du hört om
det finns ingen annan

inte för dig

dröj kvar

präglavart löv i minnet.

Ingen sa:

detta är nu.

Detta är mycket.

Detta är tillräckligt.

Alldeles ensam sprang jag genom dalen
först när jag såg mig om förstod jag:

den såg ut så.

Det var den.